

РЕШЕНИЕ

№ 373

гр. София, 24.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **9456** по описа за **2022** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН.

С решение № 20052948 от 12. 08. 2022 г. по НАХД № 13086 / 2020 г., Софийски районен съд, НО, 136 състав е отменил наказателно постановление /НП/ № 77 от 07. 06. 2019 г. издадено от председателя на Комисията за регулиране на съобщенията /КРС/, с което на „А1 България“ ЕАД е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лв. на основание чл. 326 от Закон за електронните съобщения (ЗЕС) за извършено нарушение на чл. 43, ал. 3 от Общите изисквания при осъществяване на обществени електронни съобщения.

Срещу така постановеното решение, е постъпила касационна жалба от пълномощник на КРС, в която се моли решението да бъде отменено като неправилно поради нарушение на материалния закон.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът не взема становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна

страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови решението си, районния съд е събрал като доказателства по делото писмените доказателства, представени с административно-наказателната преписка, както и събраните в хода на съдебното следствие.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства, свързани с касационните основания.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правните констатации на въззивния съд.

От фактическа страна районният съд е приел за установено, че по повод постъпила в КРС жалба с вх. №14-00-245/08.02.2019 г. е извършена проверка, при която е установено, че на 25. 10. 2018 г. в [населено място], [улица], в търговски център "П.", магазин на А1, е сключен на индивидуален договор за мобилни услуги между „А1 България“ ЕАД и В. В., като предприятието, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, използва шрифт с размер по-малък от 10 пункта (точки). Констатирано е също, че Приложение № 1 към договора, също е със шрифт с размер по-малък от 10 пункта (точки).

Нарушенията били констатирани на 25.02.2019г., като бил съставен Констативен протокол, а впоследствие е издаден АУАН № С-065 / 19. 04. 2019 г.

Въз основа на съставения АУАН било издадено процесното НП, с което при идентичност на описанието на нарушението и правната му квалификация, на основание чл. 326 от ЗЕС във вр. с чл. 43, ал. 3 от Общите изисквания, на „А1 България“ ЕАД е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лева.

При тези фактически данни, СРС е приел от правна страна, че е налице по-благоприятен закон, поради което на основание чл. 3, ал. 2 от ЗАНН, е отменил оспореното НП.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и съобразено с материалния закон.

На „А1 България“ ЕАД е наложена санкция на основание чл. 326 от Закона за електронните съобщения за нарушение на чл. 45, ал. 2 във вр. с чл. 43, ал. 4 от Общите изисквания при осъществяване на обществени електронни съобщения, издадени от Комисията за регулиране на съобщенията (Обн. ДВ. бр. 24 от 4 Март 2008 г.).

Според разпоредбата на чл. 45, ал. 2 от Общите изисквания, когато съставят приложение (анекс) към индивидуалния договор, предприятията спазват реда, предвиден в чл. 42, 43 и 44.

Съгласно чл. 43, ал. 4 от тези Общи изисквания, условията по ал. 1, регламентиращи срока на индивидуалния договор, както и реда за неговото подновяване и прекратяване, се изписват с получер шрифт (bold), чийто размер е най-малко с 20 % по-голям от размера на шрифта, с който са изписани останалите условия на индивидуалния договор, но не по-малък от 12 пункта (точки).

След издаването на НП обаче, с § 3 от ПЗР на Общите изисквания при осъществяване на обществени електронни съобщения, приети с Решение № 406/02.12.2021 на КРС, обнародвано в ДВ, бр. 108/17.12.2021 г., са отмени Общи изисквания при осъществяване на обществени електронни съобщения, приети с Решение № 58 от 31.01.2008 г. (ДВ, бр. 24 от 2008 г.). В сега действащите изисквания липсват

предвидени за оператора задължения относно шрифта, с който следва да изписва условията по сключваните от него индивидуални договори. Т. е. вмененото на касатора нарушение на Общите изисквания при осъществяване на обществени електронни съобщения, вече не представлява такова.

Във връзка с горното настоящият съдът намира, че е налице по-благоприятен закон по смисъла на чл. 3, ал. 2 ЗАНН, тъй като задължението по отменените Общи изисквания не е възпроизведено в новите такива, поради което отпада административнонаказателната отговорност на санкционираното дружество, както правилно е установил и въззивния съд.

В същото време са неоснователни доводите изложени в касационната жалба, за наличието на приблизително сходни правила в чл. 228а, ал. 1 от ЗЕС, тъй като административнонаказателна отговорност не може да се реализира по аналогия. В случая е безспорно, че в новоприетите Общи изисквания липсват изисквания към шрифта, поради което не е налице изискване към оператора за определено поведение, което същият да е нарушил.

Неоснователни са и доводите на касатора, че санкционната норма на 326 от ЗЕС продължава да съществува, тъй като същата е обща и се отнася за множество задължения към операторите, а не само касаещи Общите изисквания при осъществяване на обществени електронни съобщения.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град -XVII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20052948 от 12. 08. 2022 г. по НАХД № 13086 / 2020 г. на Софийски районен съд, НО - 115 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.